GLAVA 21

Centar za obuku pomoraca

U našoj školi se od 2016. god. izvodi obuka za najviša zvanja u pomorstvu po modelima obuka IMO kurseva 7.01 i 7.02.

Obuke se izvode u okviru Centra za obuku pomoraca za zvanja:

- Zapovjednika broda od 3000 BT ili većeg i prvog oficira palube na brodu od 3000 BT ili većem
- Upravitelja mašine na brodu sa mašinskim kompleksom pogonske snage od 3000 kW ili jačem i drugog oficira mašine na brodu sa mašinskim kompleksom pogonske snage od 3000 kW ili jačim.

Obuka za nautičare traje 920 časova, a za brodomašince 1023 časa.

Obuku mogu da pohađaju pomorci koji imaju srednju stručnu spremu nautičkog tehničara, odnosno brodomašinskog tehničara i najmanje 36 mjeseci plovidbenog staža u svojstvu oficira plovidbene straže na brodovima od 3000 BT ili većim, odnosno 3000 kW ili jačim.

Do sada smo obučili po tri grupe nautičara i brodomašinaca koji su nakon polaganja u Lučkoj kapetaniji i napredovanja u svojoj kompaniji napredovali do najviših zvanja u pomorstvu.

Kandidati se mogu prijaviti u Školi radnim danom od 8 do 14 časova. Sve dodatne informacije mogu se dobiti putem telefona +382 69 369 145 ili na e-mail adrese: cop.na@pomorskakotor (za nautičare) i cop.bm@pomorskakotor.com (za brodomašince).

21.1 Godišnji izvještaj rada Centra za obrazovanje pomoraca (COP)za školsku 2016/2017. godinu

U školskoj 2016/2017.god. upisano je šest grupa i to tri grupe za zapovjednika broda od 300BT ili većeg i prvog oficira palube na brodu od 3000 BT ili većem, i tri grupe za upravitelja mašine na brodu sa mašinskim kompleksom pogonske snage od 3000KW ili jačem i drugog oficira mašine na istom.

U avgustu 2016. god upisani su sljedeći kandidati:
Nautika:

1. Čelanović Igor
2. Gazdić Darko
3. Giljača Darko
4. Ivanović Igor
5. Janjić Blažo
6. Kašćelan Danilo
7. Kaženegra Ilija
8. Kokot Vojo
9. Pravilović Vladimir
10. Seferović Kristijan
11. Crvelin Mladen
12. Zorić Ivan
13. Branko Bubonja

Brodomašinstvo:

1. Božinović Anto
2. Buzdovan Predrag
3. Ćetković Nebojša
4. Knežević Mitar
5. Ljesar Draško
6. Marković Milan
7. Martinović Ivan
8. Muharemović Vedran
9. Pamer Ivan
10. Parteli Slavko
11. Popović Krsto
12. Ratković Milan
13. Rosandić Miloš
14. Todorović Krsto
15. Tripović Denis
16. Zvicer Ivica
17. Davorin Nikolić
18. Bojan Milovanović brod
19. Milutin Begović
20. Duško Vušković
21. Dejan Radović
22. Aleksandar- Saša Sjekloća
23. Aleksandar Đuranović
24. Radunović Pavle

U januaru 2017. upisani su sljedeći kandidati :
Nautika:

1. Bojanić Matija
2. Stjepčević Dejan
3. Popović Milan
4. Gunjajević Pavle
5. Prelević Ivan
6. Murišić Božidar
7. Gross Dragan
8. Andrijević Igor
9. Krivokapić Nikola
10. Bernard Robert
11. Petrović Tripo
12. Vujković Milan
13. Gačić Nemanja
14. Vasilijević Siniša

Brodomašinstvo:

1. Srdan Nikola
2. Pušić Vjekoslav
3. Živanović Aleksandar
4. Baštrica Mladen
5. Dalibor Vukmirović
6. Milan Vukasović

7. Ivan Kapetanović
8. Nikola Jovićević
9. Alen Beharović
10. Vuk Milović
11. Miodrag Konatar
12. Marko Vujović
13. Matijević Dejan
14. Ševaljević Petar
15. Božović Pavle
16. Krivokapić Milan
17. Vukčević Dejan
18. Kokot Bojan
19. Burzanović Mirko
20. Radonjić Jovan

U avgustu 2017. upisani su sljedeći kandidati :
Nautika:

1. Đorđević Marko
2. Peregi Petar
3. Krivokapić Nikola
4. Đurović Filip
5. Ivanović Dejan
6. Vujković Dejan
7. Andrić Đorđe
8. Moškov Bojan
9. Popović Matija
10. Janović Božidar
11. Martinović Marko
12. Šaranović Ivan
13. Prelević Đorđe
14. Bjelica Tripo
15. Moškov Tripo

Brodomašinstvo:

1. Gojković Saša
2. Raičević Igor
3. Parapid Mirko
4. Vukasović Zoran
5. Vuksanović Aleksandar
6. Ivošević Goran
7. Tomičić Slobodan
8. Katurić Mitar
9. Pejanović Zoran
10. Miajlović Nenad
11. Mačić Miloš
12. Vujović Zoran
13. Kovačević Milan

Nastavu na kursu za zapovjednike i prve oficire drže sljedeći predavači (za grupu avgust 2016):

- Savić Božović, diplomirani pravnik – Sigurnost ljudskih života na moru i zaštita mora i životne sredine.
- Marjan Brčić, diplomirani inženjer brodomašinstva - Brodska propulzivna postrojenja, brodomašinski sistemi i servisi.
- Sanja Avramović,profesorica engleskog jezika i književnosti - Engleski jezik za pomorce,

- Blažo Đurović, profesor informatike - Kompjuterske aplikacije,
- Dejan Milinić, kapetan duge plovidbe - Kontrola trima,stabiliteta i naprezanja,
- Milo Radović, diplomirani inženjer - Kontrola trima, stabiliteta i naprezanja,
- Radijica Stijepović, kapetan duge plovidbe - Manevrisanje i rukovanje brodom u svim uslovima,
- Mario Crvelin, oficir pomorstva - Odgovori u slučaju navigacijskih vandrednih situacija,
- Mario Crvelin, oficir pomorstva - Određivanje grešaka kompasa i njihova primjena,
- Mario Crvelin, oficir pomorstva - Određivanje i tačnost pozicije broda,
- Radojica Stijepović, kapetan duge plovidbe - Određivanje i tačnost pozicije broda,
- Zoran Usanović, kapetan duge plovidbe - Određivanje i tačnost pozicije broda,
- Bruno Brkanović, kapetan duge plovidbe - Održavanje bezbjednosti i sigurnosti posade i putnika,
- Dragan Petrović, kapetan duge plovidbe - Planiranje i izvršenje sigurnog ukrcaja i iskrcaja tereta.
- Radojica Stijepović, kapetan duge plovidbe - Planiranje putovanja i vođenje navigacije,
- Dragan Petrović, kapetan duge plovidbe - Prevoz opasnih tereta,
- Dragan Petrović, kapetan duge plovidbe - Procjena prijavljenih kvarova i oštećenja na terertnim prostorima,
- Radojica Stijepović, kapetan duge plovidbe - Vođenje sigurne navigacije upšotrebom informacija na savremene navigacijske opreme.

- Milodrag Jelisavac, oficir pomorstva - Upravljanje i menadžerskevještine,
- Ivo Kordić, inženjer u pomorstvu - Upravljanje sistema i procedura palubne straže,
- Milodrag Jelisavac, oficir pomorstva -Vandredne situacije,
- Vlado Kasalica, inženjer telekomunikacija - Vremenska prognoza i okeanografski uslovi,
- Zoran Usanović, kapetan duge plovidbe - Vremenska prognoza i okeanografski uslovi,
- Dr Boris Maslovski, ljekar - Zdrastvena briga na brodu.

Nastavu na kursu za upravitelje i druge oficire drže sljedeći predavači (za grupu avgust 2016):

- Savić Božović, diplomirani pravnik - Pomorsko pravo i propisi,
- Ivica Mišević, Spec.App politehnike u pomorstvu - Automatizacija brodskog pogona,
- Marinko Aleksić, diplomirani inženjer - Brodska elektrotehnika,
- Gojko Jokić, Spec.App politehnike u pomorstvu - Brodske pomoćne mašine,
- Žarko Radović, diplomirani inženjer saobraćaja - Brodski električni sistemi,
- Žarko Radović, diplomirani inženjer saobraćaja - Brodski električni uređaji,
- Gojko Jokić, Spec.App politehnike u pomorstvu - Brodski motori,
- Ivica Mišević, Spec.App politehnike u pomorstvu - Brodski motori,

- Gojko Ljesar, upravitelj stroja - Brodske parne i gasne turbine,
- Gojko Ljesar, upravitelj stroja - Brodski parni kotlovi,
- Gojko Jokić, Spec.App politehnike u pomorstvu - Brodski pomoćni sistemi i uređaji,
- Friderioka Pavlović, profesorica engleskog jeziika i književnosti - Engleski jezik,
- Ivica Mišević, Spec.App politehnike u pomorstvu - Gorivo, mazivo i voda,
- Blažo Đurović, profesor informatike - Kompjuterske aplikacije,
- Milo Radović, diplomirani inženjer brodogradnje - Konstrukcija broda,
- Ivan Perčin, diplomirani inženjer brodomašinstva - Mehanika i hidromehanika,
- Žarko Radović, diplomirani inženjer saobraćaja - održavanje i popravke,
- Bruno Brkanović, kapetan duge plovidbe - Pomorsko pravo i propisi,
- Dragan Petrović, kapetan duge plovidbe - Stabilitet broda,
- Ivan Perčin, diplomirani inženjer brodomašinstva - Tehnologija materijala i obrada,
- Ratko Petrović diplomirani mašinski inženjer, - Termodinamika.
- Risto Miranović,iInženjer brodomašinske struke - Upravljanje postrojenjem.

Nastavu na kursu za zapovjednike i prve oficire drže sljedeći predavači (za grupu januar 2017):

Izmjene su samo kod sljedećih predmetnih discilina:

- Bogdan Radović,diplomirani inženjer saobraćaja - Kontrola trima i naprezanja,
- Boško Janović, kapetan duge plovidbe - Planiranje i izvršenje sigurnog ukrcaja i iskrcaja tereta, Procjena prijavljenih kvarova i oštećenja na teretnim prostorima i prevoz opasnih tereta.

Nastavu na kursu za upravitelje i druge oficire drže sljedeći predavači (za grupu januar 2017):

Izmjene su samo kod sljedećih predmetnih discilina:

- Gojko Ljesar, upravitelj stroja - Upravljanje resursima,
- Gojko Ljesar, upravitelj stroja - Upravljanje brodskom posadom,
- Ivan Perčin, diplomirani inženjer brodomašinstva – Termodinamika,
- Boško Janović, kapetan duge plovidbe - Stabilitet broda,
- Bogdan Radović, diplomirani inženjer saobraćaja - Konstrukcija broad,
- Jasmina Lalpšević, profesorica engleskog jezika i književnosti - Engleski jezik,

Svi kandidati koji su upisali kurs su dobili potvrde da su ga završili.

Kandidati za upravitelja mašine na brodu sa mašinskim kompleksom pogonske snage od 3000 kW ili jačem i drugog oficira mašine na brodu sa mašinskim kompleksom pogonske snage od 3000 kW ili jačim iz avgustovske grupe 2016. su dobili potvrde 21.11.2016 godine i to:

1. BOŽINOVIĆ Nika ANTO
2. BUZDOVAN Jovan PREDRAG
3. ĆETKOVIĆ Radovan NEBOJŠA
4. KNEŽEVIĆ Branko MITAR
5. LJESAR Sveto DRAŠKO
6. MARKOVIĆ Jovan MILAN
7. MARTINOVIĆ Ratko IVAN

8. MUHAREMOVIĆ Kasim VEDRAN
9. PAMER Srećko IVAN
10. PARTELI Slobodan SLAVKO
11. POPOVIĆ Veljko KRSTO
12. RATKOVIĆ Slobodan MILAN
13. ROSANDIĆ Radislav MILOŠ
14. TODOROVIĆ Vaso KRSTO
15. TRIPOVIĆ Milan DENIS
16. ZVICER Božidar IVICA
17. NIKOLIĆ Zoran DAVORIN
18. MILOVANOVIĆ Vladimir BOJAN
19. BEGOVIĆ Jovan MILUTIN
20. RADOVIĆ Zoran DEJAN
21. SJEKLOĆA Đurica ALEKSANDAR SAŠA
22. ĐURANOVIĆ Predrag ALEKSANDAER
23. RADUNOVIĆ Radoje PAVLE
24. VUŠKOVIĆ Rade DUŠKO

Kandidati za zapovjednika broda od 3000 BT ili većeg i prvog oficira palube na brodu od 3000 BT ili većem iz avgustovske 2016. grupe su dobili potvrde 14.11.2016. godine i to:

1. ČELANOVIĆ Mladen IGOR
2. GAZDIĆ Zoran DARKO
3. GILJAČA Slavko DARKO
4. IVANOVIĆ Dragan IGOR
5. JANJIĆ Veselin BLAŽO
6. KAŠĆELAN Petra DANILO
7. KAŽANEGRA Vido ILIJA
8. KOKOT Radovan VOJO
9. PRAVILOVIĆ Dragan VLADIMIR
10. SEFEROVIĆ Mirko KRISTIAN
11. CRVELIN Marijo MLADEN
12. BUBONJA Milan BRANKO

Kandidati za upravitelja mašine na brodu sa mašinskim kompleksom pogonske snage od 3000 kW ili jačem i drugog oficira mašine na brodu sa mašinskim kompleksom pogonske snage od 3000 kW ili jačim iz januarske grupe 2017. su dobili potvrde 15.05.2017. godine i to:

1. SRDAN Milovan NIKOLA
2. PUŠIĆ Tripo VJEKOSLAV
3. VUKASOVIĆ Vuko MILAN
4. ŽIVANOVIĆ Branko ALEKSANDAR

5. VUKMIROVIĆ Vojin DALIBOR
6. BAŠTRICA Vaso MLADEN
7. KAPETANOVIĆ IVAN
8. JOVIĆEVIĆ Goran NIKOLA
9. BEHAROVIĆ Muhamed ALEN
10. MILOVIĆ Ilija VUK
11. KONATAR Čedo MIODRAG
12. VUJOVIĆ Miodrag MARKO
13. MATIJEVIĆ Zlatko DEJAN
14. ŠEVALJEVIĆ Vasilije PETAR
15. BOŽOVIĆ Stanko PAVLE
16. KRIVOKAPIĆ Radovan MILAN
17. VUKČEVIĆ Nikola DEJAN
18. KOKOT Neđeljko BOJAN
19. BURZANOVIĆ Ranko MARKO
20. RADONJIĆ Slobodan JOVAN

Kandidati za zapovjednika broda od 3000 BT ili većeg i prvog oficira palube na brodu od 3000 BT ili većem iz januarske grupe 2017. su dobili potvrde 15.05.2017. godine i to:

1. BOJANIĆ Jovo MATIJA
2. STJEPČEVIĆ Branislav DEJAN
3. POPOVIĆ Simo MILAN
4. GUNJAJEVIĆ Boro PAVLE
5. PRELEVIĆ Branko IVAN
6. GROS Nenad DRAGAN
7. ANDRIJEVIĆ Vasilija IGOR
8. BERNARD Bojan ROBERT
9. PETROVIĆ Petar TRIPO
10. VUJKOVIĆ Dejan MILAN
11. GAČIĆ Milan NEMANJA
12. VASILIJEVIĆ Miloica SLAVIŠA
13. MURIŠIĆ slobodan BOŽIDAR

GLAVA 22

Intervjui sa profesorima

Pred vama je dio Godišnjaka koji će vam dati priliku da bliže upoznate neke od profesora naše Škole.

Na prijedlog učenica, ali i kolega, u *Godišnjaku za šk.2016/17.god.* predstavljamo profesorice Jelenu Gobović i Mariju Milošević.

Intervjue su osmislile i vodile naše Neđeljka Radonjić i Milica Radulović, učenice trećeg razreda. Neđeljka i Milica su ostale vjerne sebi...i u osmišljavanju pitanja bile originalne...

Neka pitanja su nas nasmijala, neka ostavila u čudu...vjerujemo da profesoricama nije bilo jednostavno da odgovore ☺

Nastavili smo sa osluškivanjem želja i prijedloga kako učenika tako i kolega pa smo i profesora Milodraga Jelisavca zamolili za intervju, sa jednim od omiljenih profesora razgovarala je učenica Nina Dejanović.

U intervjuu koji je osmislila naša Nina čitaćete o profesorovim srednjoškolskim danima, o danima provedenim na moru, ali i o njegovim roditeljskim sastancima...

Odgovori su otvoreni, lični, emotivni, duhoviti...ma zanimljivi ☺

Profesoricama Jeleni i Mariji kao i profesoru Jelisavcu zahvaljujemo što su pristali na intervju.

Učenicama Neđeljki, Milici i Nini zahvaljujemo na originalnim i smjelim pitanjima ☺

22.1 Intervju sa profesoricom Jelenom Gobović

– Učenici su Vas, uz najljepša obrazloženja, predložili za intervju. Kako se osjećate povodom toga?

Bila sam zatečena, biću iskrena - bila sam i prestravljena ☺ Nijesam znala šta da očekujem, a sa druge strane bilo mi je drago što učenike interesuje nešto o meni.

– Koje predmete predajete?

Predajem Geografiju, Pomorsku geografiju, Pomorsku meterolo-

Slika 129: Neđeljka i profesorica Jelena Gobović

giju i okeanografiju. Pomorska geografija je, po mom mišljenju, najinteresantnija. Predajem još i Saobraćajnu geografiju.

– Šta volite u svom poslu, a šta biste rado *preskočili*?

Volim rad sa učenicima i predavanja, a ocjenjivanje bih rado preskočila.

– Da li ste zadovoljni interesovanjem učenika za Vaš predmet?

Nekad jesam, nekad nijesam - zavisi od toga koliko sam uspjela da motivišem učenike, a priznajem, zavisi i od mog raspoloženja toga dana. Bilo bi najbolje i najljepše kada bi čovjek mogao da zaboravi sve drugo dok je u učionici, da se posveti isključivo učenicima i gradivu, možda bi onda mogao još više da zainteresuje učenike, a isto tako i učenici bi morali sve drugo da zaborave... a i jedni i drugi smo samo ljudi, griješimo, propustimo nešto bitno, popuste nam koncentracija i interesovanje.

– Da možete, koju biste generaciju vratili u školske klupe i zašto?

Obično se sjećam tih nekih prvih generacija kada sam počela da

radim. Pamtim gimnazijsko odjeljenje jezičkog smjera. Te djevojke su nosile neku ambiciju u sebi i neku posebnu energiju, želju za radom, bilo je milina raditi sa njima. One mi često padnu na pamet. Danas su sve uspješne, baš onakve kakve sam i cijenila da će biti... Ta energija i silna želja za znanjem bile su nešto pored čega nijesi mogla ostati ravnodušna.

– Koji je bio najljepši gest koji su učenici napravili za Vas?

Sjećam se pred odlazak na porodiljno, dirnula me baš ta generacija, to mi je bila druga godina rada. Poklonile su mi meda koji čuva malog medu, daje mu mlijeko, cvijeće i bombonjeru... raznježile su me jer je poklon bio simboličan - uskoro sam i sama trebala na svijet da donesem nekoga koga ću čuvati, o kome ću brinuti, a o bombonjerama sam pričala jer sam im teško odolijevala, rekle su mi da su zato odabrale medu koji poklanja bombone. Bio je zbilja lijep gest..i sada se sjećam koliko su me raznježile.

– Kao majka četvoro djece, kako uspijevate da organizujete vrijeme za sebe i uskladite porodične sa poslovnim obavezama?

Iskreno rečeno vrlo teško. Porodične obaveze imaju prioritet. Sa posla na posao, od pripreme obroka do učenja sa djecom pa do pripremanja časova. Jednostavno to nekada oduzme čitavo moje vrijeme i pomislim da nije moguće obaviti sve u jednom danu. Ipak, na kraju sve se posloži i dođe na svoje. Svaki dan ispočetka nova borba, sa osmijehom u nove pobjede!

– Osim zanimanja profesora, da li se bavite još nekim poslom? Imate li hobi?

Ne, uopšte ne stižem.Volim da šetam blizu mora, kraj mora pronalazim mir i snagu za novi dan, novi početak. Volim i da čitam, no za čitanje mi treba tišina, a oko mene stalno buka... u školi učenici, u kući djeca... moraću čitati kraj mora ☺

– Zašto ste se opredjelili za ovaj posao? Da li Vam je neko pomogao u odabiru zanimanja?

Niko mi nije pomogao. Čak je moj tata bio šokiran kada sam rekla da ću da upišem Geografiju. On do tada nije ni čuo da postoji takav fakultet ☺ Uprkos prvobitnom šoku, poštovao je moju želju

i odluku, maksimalno mi je pomogao da završim fakultet.

– Da niste profesor, čime biste se bavili?

Čini mi se da je ovo posao kao stvoren za mene. Ne znam što bih drugo birala, često pomislim kao da je već bilo određeno da ću se time baviti. Nikada nijesam ni pomislila na mogućnost drugog izbora zanimanja.

– Da imate mogućnost da vratite vrijeme unazad gde biste zastali i da li bi nešto promijenili?

Kada bih vratila vrijeme unazad ništa ne bih mijenjala. Zastala bih u ranom periodu djetinjstva kada sam imala četiri godine. Tada sam ostala bez mame. Voljela bih da mogu oživjeti i probuditi sjećanja na trenutke provedene sa njom.

– Kome ste se divili kada ste bili dijete?

Najveći uzor mi je moja maćeha. Zahvalna sam joj na svemu što me je naučila. Divila sam joj se kao dijete, a sada kada sam i sama majka, divim joj se još više.

Divila sam se i divim se i onima koji stvaraju muziku, onima koji muzikom govore o životu.

– Znači volite muziku, čije pjesme volite da slušate?

Volim pjesme Džibonija, Sregeja Ćetkovića i Željka Joksimovića.

– Koju ste srednju školu završili?

Završila sam *Opštu gimnaziju* u Kotoru.

– Kako ste izgledali u školskoj klupi i kakav ste tip učenika bili?

Bila sam povučena, nijesam voljela da skrećem pažnju na sebe, odgovorna u smislu da sam izvršavala svoje obaveze, ali se nijesam mnogo opterećivala školom. Rijetko sam bježala sa časova - kada svi bježe, bježim i ja ☺

– Da li ste imali priliku da učestvujete na takmičenjima?

Nijesam učestvovala na takmičenjima. Nijesam taj tip i ne želim da se ističem ili da se skreće pažnja na mene na bilo koji način. Ne

znam kako bih podnjela taj pritisak.

– Koji je Vaš horoskopski znak?

U horoskopu sam rak, pa je objašnjiva moja potreba za druženjem za cijeli život. Dajem cijelu sebe kada vidim da se radi o tipu čovjeka koji meni odgovara. Osjećajna sam, iako možda djelujem hadno. Prikirivam emocije iz straha da ne izađem povrijeđena.

– Imate li neki moto ili poslovicu koja Vas vodi i koju sebi stalno ponavljate?

Često mi je tata govorio da *sve što ide, ono i prođe i ko zna zašto je to dobro.* Koliko se god negativno osjećala u nekom trenutku, te riječi me smire i kasnije se ispostave tačnim.

– Poruka za vaše učenike?

Poruka... pa evo... ova mi se izreka dopada: *Uspjeh je zbir malih napora ponovljenih iz dana u dan!* Uložite svakog dana malo truda u ono što želite i volite, bićete prijatno iznenađeni koliko veliki će biti vaš uspjeh.

intervju vodila Neđeljka Radonjić, učenica

22.2 Intervju sa profesoricom Marijom Milošević

– Da li ste svesni da ste jedna od omiljenih profesorica u školi? Kako to doživljavate?

Iskrena da budem ne mogu a da ne primetim simpatije i stvarno sam počastvovana zbog toga i presrećna.

– Šta mislite šta je to što Vas čini posebnom, pa đaci jedva čekaju Vaš čas?

Sebe nikako ne doživljavam posebnom u odnosu na druge profesore, veoma sam iznenađena i zaista mi je baš drago ako je to tako... i onda bih volela da mi vi, đaci, odgovorite na pitanje zašto jedva čekate moj čas ☺

Slika 130: Milica i profesorica Marija Milošević

– Koje predmete predajete? Koji Vam pada lakše, a koji teže? Zbog čega?

Predajem Sociologiju i Socijalnu psihologiju za pomorce. Oba predmeta su mi podjednako draga i ne pravim nikakvu razliku između njih.

– Šta je to što Vas raduje ujutru kada znate da idete na posao, a šta Vas čini manje radosnom?

Raduje me svakako rad i komunikacija sa vama, sa vama i ja učim, stičem nova iskustva, čak bolje upoznajem samu sebe kroz rad sa vama. Manje srećnom me čini administracija, ona je najmanje zanimljiva u ovom poslu.

– Kako uspevate da budete nasmejani svaki dan u školskoj godini?

I ja, kao i svaka druga osoba, imam i svoje bolje i svoje loše dane, ali nekako sam po prirodi zaista vesela i optimistična, pa mi to mnogo pomaže kada imam npr. neki problem, nasmejem se i kažem sebi da će sve biti dobro. Smatram da je smeh lek za sve nas i da nam svima pomaže, zato sam uvek nasmejana.

– Kada bi imali mogućnost da budete top model i da za

taj posao dobijate mnogo veću zaradu, da li biste ostavili posao u školi?

Ja sam dosta realna žena, tako da bi ja svakako zadržala posao u školi, a možda u snovima porastem za jedno 10cm i ponosno prošetam modnom pistom ☺

– **Šta radite u slobodno vreme?**

U slobodno vreme uživam sa svojim sinom, prijateljima, volim da treniram, volim latino-američki ples i jogu. I... volim da pevam.

– **Da li Vam je teško da uskladite privatni život sa poslom i kako uspevate u tome?**

Nekad obaveze padaju teže, nekad lakše, ali ovaj posao stvarno ima svojih prednosti, pogotovo za ženu. Dobro je radno vreme i veoma je lako uskladiti sve i privatni i poslovni i društveni život, a i obaveze oko deteta.

– **Da li u nekim učenicima prepoznajete sebe?**

Ne, ako se gleda pojedinac, ali ovako generalno kad vidim taj sjaj u vašim očima, radoznalost i želju za životom neverovatno je kako me vratite u vreme kad sam ja bila na vašem mestu, u školskim klupama.

– **Čime biste se bavili da niste profesorica?**

Sigurna sam da bi to bio posao u struci, jer mnogo volim psihologiju, sociologiju, uopšte rad sa ljudima, možda bi to bio i neki humanitarni rad. Pre nego što sam počela da radim kao profesorica, radila sam u domu učenika i studenata kao vaspitač i pedagog, tako da je i to jedno divno iskustvo za mene, i svakako interesantno.

– **Da li pamtite svoju srednjoškolsku ljubav?**

Kod mene je to veoma specifično, odlično je pamtim, ostali smo u vrlo dobrim odnosima, tako da sam čak i sina Đorđa dobila sa njim pre 4 godine ☺ To je moja prva ljubav i krunisali smo je detetom.

– **Koji je najlepši gest koji su učenici napravili za Vas?**

Jedan od omiljenih je svakako ovaj intervju, ovakav vaš doživljaj mene veoma me ispunjava i zaista sam presrećna.

– Zašto ste se opredelili za posao profesorice i da li Vam je neko pomogao u izboru zanimanja?

Uvek sam se zanimala za ove oblasti, zaista mi se čini da su me oduvek zanimale sociologija i psihologija, čovekova društvena i psihološka strana, a u srednjoj školi sam imala predivne profesorice. Psihologiju mi je predavala profesorica Lidija Begović, a sociologiju Olivera Radanović i one su bile te koje su me podstakle, uvek su bile pozitivne i ostavljale su predivan utisak ne samo na mene, već i na sve nas.

– Koju srednju školu ste završili? Kakav ste đak bili i da li ste išli na neka takmičenja?

Završila sam *Gimnaziju* u Kotoru, bila sam solidan đak, pubertet je tu uradio svoje. Pored Gimnazije, završila sam i muzičku školu, svirala sam klavir i osvojila sam 2. mesto na republičkom takmičenju na kojem su učestvovale sve osnovne i srednje škole.

– Da imate mogućnost da vratite vreme unazad gde biste zastali i da li bi nešto promenili?

U nekim godinama postanemo svesni svojih grešaka iz prošlosti, propuštenih šansi, ali mislim da definitivno ne treba žaliti ni za čim, jer svakako i neko loše iskustvo može da bude nauk za buduće odluke.

– Da li ste zadovoljni radom i interesovanjem učenika u celini? Kakve biste željeli da vam budu sljedeće generacije učenika?

S obzirom da je ovo stručna škola, a moji predmeti opšteobrazovni, prezadovoljna sam interesovanjem i zalaganjem učenika. Pravi dokaz mi je to što učenici posle časa ostaju da pitaju šta ih zanima,a ja ću uvek biti rada da im odgovorim i pomognem. A kakve buduće generacije učenika priželjkujem – pa želim da mi i buduće generacije budu krasni mladi ljudi poput vas, sa interesovanjem koje bi bilo barem približno vašem, sa vama i onima koji bi vam nalikovali zadovoljstvo je raditi.

– Imate li neku poslovicu koju stalno ponavljate kao motivaciju?

Poslovicu koju često koristim nemam, ali imam moto kroz koji ste me i vi sami prepoznali i doživeli, a to je svakako - osmehom kroz život.

– Imate li neku poruku za svoje đake?

Želim vam da verujete u sebe i svoje mogućnosti, da idete za svojim željama, da radite na sebi - tako ćete sve postići.

intervju vodila Milica Radulović, učenica

22.3 Intervju sa profesorom Milodragom Jelisavcem

– Čega se rado sjećate kada su u pitanju Vaši srednjoškolski dani?

Srednjoškolski dani su godine rasta, sazrijevanja, i oni su sami po sebi lijepi. Završio sam Gimnaziju u Beogradu, u velikom gradu koji mi je nudio mnogo mogućnosti - puno stvari da vidim, doživim, imao sam odlične prijatelje i sjajno smo se družili. Sjećanje na srednjoškolske dane mami mi osmijeh na lice. Bio sam učenik *Vojne gimnazije*, prirodno-matematički smjer, vrlo zahtijevna

Slika 131: Nina i profesor Milodrag Jelisavac

škola u smislu znanja kojima treba ovladati, ali smo učili na jedan poseban način, sa posebnom voljom i elanom, tako da su mi sve godine bile lijepe. Naravno, april u Beogradu, i sve asocijacije na prve ljubavi i sve ono što nose srednjoškolske godine. Ne vidim razlike u onome što vi imate u ovom vremenu sada, jer svaka mladost je na isti način lijepa i te godine su stvarno posebne.

– Kao srednjoškolac, koje ste predmete voljeli?

Volio sam književnost i matematiku. To su dvije oprečne oblasti, volio sam slobodu izražavanja, puno sam čitao i sretan sam zbog toga jer mi je to bilo jedna vrlo dobra osnova za kasnije periode života. Čitanje nas oblikuje, razmišljamo drugačije, razumijemo bolje – bogatstvo koje stičemo čitanjem je nemjerljivo. A opet, sa druge strane, volio sam i matematiku, ona je egzaktna. Opredjelila me je, u narednim godinama, u profesionalnog karijeri. Matematika je isto način razmišljanja, način pristupu rješavanja životnih problema, tako da me je i ona ispunjavala. Nijesam imao neke sjajne ocjene iz matematike, ali sam sebe kaznio na način da sam za maturski rad odabrao upravo matematiku, da bih sebi dokazao da mogu da uradim to dobro. Štaviše, uzeo sam oblast koja mi je bila najmanje draga - vektori i radnje sa vektorima. Na odbrani sam dobio odličnu ocjenu. To je opet jedan način na koji čovjek može sebe da inspiriše i afirmiše.

– Koja Vas sjećanja vezuju za dane na moru?

Puno je tih sjećanja. Imam karijeru od nekih 23 godine pomorca, s tim što sam radio u jednom specifičnom ambijentu koji podrazumijeva malo više odgovornosti i profesionalizma u odnosu na profesiju pomorca na trgovačkim brodovima. Radio sam na podmornicama, život u uslovima podmornice je asketski, traži od čovjeka, pored znanja, i izuzetne fizičke i mentalne sposobnosti, dakle nema amaterizma. Sve je bilo do kraja profesionalno i nije bilo opuštanja. Dakle, jedna karijera koja me je držala u tenziji, ali ako sebe vidite kao čovjeka, jednog od dvije stotine ljudi koji obavljaju taj posao, u državi koja je imala dvadeset i dva miliona stanovnika, morate biti ponosni da ste dio baš takve sredine koja radi baš takav posao. Normalno, more je izazov, more je inspiracija i ja sam to doživljavao na jedan vrlo osjećajan način... more me ispunjavalo. Čak i danas kada izađem na more bilo malim čamcem, bilo

brodom ili čak, biću iskren, i trajektom i osjetim to podrhtavanje pod nogama, kad čujem rad motora, osjetim miris soli... ne mogu ostati ravnodušan... more opčini čovjeka. Ta veza čovjeka i mora je i jedna, da kažem u vašem žargonu pežorativno, ovisnost, pored toga što je inspiracija... ostanete vezani za more do kraja života.

– Šta Vas je navelo da postanete profesor?

Jedva izreka kaže da se ne ostvarujete kao čovjek ukoliko ne promijenite pet profesija i ne napravite tri kuće. Meni je za sada ovo druga profesija, a napravio sam samo jednu kuću, znači ispred sebe imam još dosta. Šalim se, naravno. Želja da prenesem barem dio svojih znanja mladim ljudima koji su se opredjelili za profesiju pomorca je bila sasvim dovoljna, zato sam postao profesor. Prije svega, rad sa mladim ljudima je inspiracija, a tu je i potreba, gotovo profesionalna obaveza, da neka svoja iskustva što bolje približim mladim ljudima, učenicima, da sa tim znanjima i iskustvima budu koliko toliko spremniji za taj poziv.

– Koliko dugo radite kao profesor? Bavite li se još nekim poslom?

Četrnaest godina radim u školi, pri čemu sam kao profesor nautičke grupe predmeta bio u poziciji da predajem širok spektar predmeta, nisam siguran ali mislim da se radi o deset, čak i jedanaest predmeta, tačnije programa koje sam do sada iznosio pred učenike. Mislim da je dobro što se mi u odsjeku često mijenjamo, svojevrstan je izazov ali i osvježenje aktualizovati i približiti oblast koju do tada ili u skorije vrijeme nijesi predavao. Predajem i u centrima za obuku pomoraca, držim kurseve, radim nešto i pri fakultetu, tako da sam uglavnom u poslovima edukacije. Tu sam našao sebe i mislim da ću tako i da završim neku svoju radnu karijeru... Mislim da čovjek još može da se ostvari i kroz hobije. Vratiću te na prethodno pitanje i podsjetiću te da je preda mnom još tri profesije i dvije kuće ☺

– Šta, kao profesor i pedagog, prvo uočavate kod učenika?

Po mom mišljenju, svaki profesor mora na neki način da bude aktuelan i da nađe pravi način kako da prezentuje materiju. U učionici se odmah prepoznaju oni koji su zainteresovani, koji prate i komuniciraju. Nastojim uvijek da prilikom iznošenja nove materije

probudim komunikaciju, da prepoznam prethodna znanja, da iznesem nova koja ćemo zajedno nadograđivati - tako da je želja za znanjem, za učenjem ono što prvo uočavam kod učenika.

– Šta volite u poslu profesora, a šta ne volite?

Uvijek volim prenositi znanje, a kad je u pitanju provjera znanja volim da angažujem učenike da razumiju, povezuju, analiziraju, upoređuju. Pitanja koncipiram na način da kroz odgovor mogu da shvatim da li su oni to razumjeli, na način da to ne bude stereotipno: pitanje-odgovor-pitanje-odgovor. Nekada ispitujem kroz osmišljene igrice, kroz male zamke koje će učenike natjerati da razmišljaju, otkrivaju... Ponekad je dovoljno da prilikom rješavanja navigacijskih problema, prepoznaju u kojoj publikaciji su to učili u školi. Ako to prepoznaju, riješiće problem uputićivanjem na tu nautičku pubikaciju. Mislim da u tom dijelu škola ide dobro, pričam za nautički odsjek... Volim originalnost u npr.odgovoru učenika, ne volim steretipno, suvo reprodukovanje gradiva. Ne volim što se kod nekih kolega, naročito mlađe generacije, da primjetiti kako smatraju da su završetkom fakulteta sve naučili, da su stupanjem na poziciju nastavnika sami sebi dovoljni. Čini mi se da u tom smislu nemaju senzibilitet da nauče neke stvari, ja učim i danas, čak i od mlađih kolega. Volim da i profesori uče, ne volim kada misle da više nemaju šta naučiti.

– Da li smatrate sebe strogim predavačem?

Nastojim da budem zahtijevan, a ne strog, iskren, a ne licemjeran, interesantan, ali ne smiješan. Jednostavno, mislim da stereotip nastavika ne postoji. Formula za dobrog nastavnika zavisi od učenika. Po meni, učenici su toliko, uslovno rečeno, dobar materijal kojeg samo treba oblikovati i da se u vještim rukama ne može doživjeti neuspjeh. Ja neuspjeh učenika doživljavam kao svoj neuspjeh. Na primjer, kada bih kao razredni starješina izgubio učenika na kraju godine doživljavao sam to kao svoj neuspjeh. Jer, smisao jeste da ih naučimo i dovedemo do te pozicije da oni mogu svojim kvantumom znanja ovladati materijama i preći u viši razred.

– Kojom latinskom izrekom volite da otvorite čas? Zašto baš sa njom?

Smatram da mladi ljudi, bez obzira što je ovo stručna škola, treba

da ovladaju određenim standardima, nevezano da li su to standardi vezani za umjetnost, muziku, sport ili književnost. Vrlo je ružna situacija kada mlad čovjek bude isključen iz bilo kakve komunikacije u nekom društvu, kada neko spomene neku alegoriju ili kada neko kaže, npr: *Post nubila Phoebus* i svi to shvate, sem njega. Smatram da, bez obzira na profesiju kojom će se baviti, mladi ljudi ipak trebaju da znaju neke latinske sentence, one govore o životu, iz njih se puno može naučiti. Primjenjivao sam to u praksi, neobavezno sam nastojao da neke od njih prenesem djeci. Neka moja omiljena sentenca je, rekao bih pozitivna, i trebalo bi da ispiriše čovjeka, glasi: *Dum spiro spero*, u prijevodu: *Dok dišem, nadam se.* Mislim da, dok je čovjek živ, treba da bude, ne u sferi nadanja, već da ostvaruje svoje ciljeve, a svako je sposoban da to uradi, nadajte se da možete nešto postići, radite na tome i uspjećete.

– Koji je najljepši gest koji su učenici napravili za Vas?

Ne bih to definisao kao - šta su učenici uradili, jer mi je najdraže i najljepše kada sretnem nekog od učenika ko je već pomorac, kada npr.dobijem u tri sata noću mejl u kojem mi traže neki savjet, kada dobijem SMS poruku ili poziv u kojem mi zahvaljuju što sam ih maltretirao, jer im je to zaista kasnije trebalo. To me ispunjava i predstavlja zadovoljstvo. Neki od mojih učenika su već kapetani i taj odnos sa njima je neopisiv. Sjećam se da je jedan od njih zaustavio saobraćaj, dole kod Fakulteta. Naime, zaustavio je automobil da bi izašao iz njega i razgovarao sa mnom, a iza se stvorila kolona jer su izašli momci iz još pet automobila, koji su me prepoznali i saobraćaj je bio u blokadi. Rekao sam im da idemo negdje sjesti i da maknu ta auta, kroz smijeh. To je, na primjer, jedan gest. A još mi je ljepše, značajnije kada prepoznaju neke stvari koje su naučili, koje su im postale potrebne, koje su primjenili i kada shvate da je smisao škole upavo u tome - da stečena znanja primjene na brodu.

– Vaše roditeljske sastanke roditelji su znali prepričavati, oduševljeni, sa osmjehom... možete li se sjetiti nekog posebnog, da nam ga navedete kao primjer?

Uvijek sam imao običaj da u prvom tromjesječju suočavam djecu i roditelje, na način da bi za početak roditeljskog sastanka iznio

spisak učenika sa slabim ocjenama i uveo ih učionicu zajedno sa roditeljima. Ostavio bi ih pet minuta, zajedno, bez mene, i izazvao suočavanje *face to face*, ukoliko je neko slagao za tu slabu ocjenu valjalo se opravdati pred roditeljem ☺ Imao sam pristup da ništa nije katastrofalno, niti krajnje loše.

Znao sam na projektnom platnu prikazati neke pomorske motive ili voziće, roditelji bi imali sliku pred sobom – brod i more: neki učenici bi bili na brodu (oni koji su imali dobre ocjene), drugi u moru, u kolutovima za spasavanje (npr. dvojke, oni koji jedva pređoše prag za pozitivnu, spasili se), a četvrti bi se davili (s obzirom na broj slabih) i uvijek sam radio sa slikama učenika, svako je mogao prepoznati sebe, ovakve slike bi izazvale pozitivne reakcije i kod roditelja i učenika. To je bio podsticaj da shvate, jednom su bili brodovi, sljedeći put je bio voz i kompozicija: neki su poispadali iz voza, neki su bili u teretnim vagonima, odlikaši su bili mašinovođe koji su upravljali tim vozom. Nastojao sam da pokušaju da shvate da je odjeljenje cjelina, kompozicija, brodska posada, koja mora da radi svoj posao i da svi moraju da uče. Ostalo im je to u pamćenju i znali su mi prepričavati kada ostvare pozitivan pomak - onda to daje smisao.

– Koliko ste motivisani mladim ljudima i šta očekujete od generacija koje tek dolaze?

Mislim da je mladost sama po sebi dovoljna motivacija. Ta neka *tabula rasa* u profesionalnom dijelu je vrlo inspirativna za mene. Kada je to što iznosite prihvaćeno, kada postoji taj fluid i imate povratnu informaciju onda je to to. Uvijek kažem da ne smiju izaći iz učionice, a da im nešto nije jasno i kada me nešto pitaju, naćiću tri, pet načina da im objasnim, ako ne znam, opet ću se potruditi na nađem rješenje.

– Šta Vas prvo asocira na riječ *život*?

Život je teško formulisati kroz dvije rečenice, ali postoji nešto što čovjeka tjera da bude bolji. Za mene je život na neki način takmičenje, nezavisno da li je u pitanju profesija, porodica, bračni drug... takmičenje u onom pozitivnom smislu. Svaki dan biti bolji, svaki dan uraditi više, i mislim da ako tako razmišljate, život ima smisla. Ako se poredimo sa lošijima, ukoliko se zadovoljavamo prosjekom, ne želimo postići najviše ciljeve, mislim da onda život

nema neki smisao. Jednostavno, željeti više, bolje, imati ambicije, ciljeve i naravno naći vremena za sebe jer čovjek se troši i mora naći sebe.

– Koje su Vam prioritetne vrijednosti u životu i da li ih prilagođavate *novim* standardima života?

Zadovoljan i zdrav čovjek u životu može uraditi sve, i to je po meni pretpostavka da bismo uopšte bili uspješni. Mislim da su mladima danas prosto nametnuti neki, po mom mišljenju, isprazni *standardi* i žalim zbog toga. Mislim da je ranije sve bilo sporije, sam ritam života i uopšte doživljavanje nekih stvari su bili puno sadržajniji, iskreniji. Međutim, danas je tempo života drugačiji, danas su komunacija i mediji učinili da mladi brzo spoznaju puno toga, živi se vrlo brzo, ljudi često nemaju vremena za sebe, ali ni za druge, što je najveća opasnost. Razočarava me kada učenici po završetku časa, izlaze iz učionice i svaki od njih drži telefon u rukama. To mi teško pada, jer smatram da mora postojati komunikacija između njih i da je to slika upućivanja sebe na samog sebe. Normalno da je vrlo dobro to što danas ljudi, naročito mladi, preko društevnih mreža i medija mogu vrlo brzo da komuciraju, imaju informacije, da su upoznati sa svim i nisu u neznanju, ali mislim da ipak malo treba povući kočnicu i posvetiti se i onim prijateljima koji su tik do nas, a ne samo onima sa društvenih mreža.

– Kako definišete sreću ?

Sreća je sastavni dio života. Ili je imate ili je nemate i trebate je prepoznati. Taj trenutak može da se dogodi jednom u životu i promijeni mnogo toga, ali mislim da se u sreću ne treba pouzdavati. Sreća ili dođe ili ne dođe, a čovjek treba da bude istrajan i da ostvaruje svoje ciljeve. Ne kažu džabe da *sreća prati hrabre*, to jeste tako, međutim ako ste vi sposobni, ambiciozni, ako radite sve na najbolji način - samim tim ste već srećni i vama sreća u tom slučaju ne treba. Ponekad je lijepo da vam ta sreća pomogne u nekim težim životnim, porodičnim i profesionalnim situacijama. Mislim da je sreća lijepa, ali da je sami stvaramo.

– Kako provodite slobodno vrijeme i u čemu najviše uživate?

Moja generacija je odrasla u maniru kojeg je obilježila rock muzika

i uopšte rock and roll je način života, ja istinski volim muziku. Volim da čitam. Volim prirodu. Odrastao sam na ušću dviju rijeka i mladost sam provodio na vodi. Sreća je što sam nastavak života vezao za more, ono mi je vječita inspiracija... sve što je vezano more, pa čak i najviše ono ispod mora.

– Zašto Vas kolege i prijatelji zovu Pero? Volite li što Vas oslovljavaju baš tim imenom?

To je jedna anegdota iz srednje škole, kada smo u nekom trenutku srednjoškolske ludosti počeli da se zovemo po imenu roditelja. Pošto se moj, pokojni otac, zvao Petar, mene su zvali: Petre, Pero, Piter...sve nešto izvedeno iz toga. Kako sam generacijski išao dalje, dio društva je išao sa mnom i nastavili su tako da me zovu, više nije bilo načina da se odbranim. I danas mi je to sasvim normalno. Istina, ime nikoga nije napravilo ni dobrim ni lošim čovjekom i nismo ga sami birali, ali ovaj nadimak je vezan za mog oca i postao je sastavni dio mog života.

– Postoji li neko kome ama baš ništa ne biste mogli odbiti?

Za sada, samo moja unuka Una ima pravo na sve.

– Da imate mogućnost odabira, u kojem vremenu biste živjeli i zašto?

Mislim da tu ne bih mijenjao ništa. Jednostavno, spoznaja stvarnosti, sticaji okolnosti i sudbina su stvari na koje mi rađanjem ne možemo uticati. Ali kada bih birao, možda bih odabrao vrijeme kada su bili jedrenjaci, kada su kapetani bili pravi morski vukovi, kada je sve, u mnogome, zavisilo samo od njihove sposobnosti i iskustva. Možda bih se vratio u to vrijeme, iako je bilo surovo. Mislim da je tada bilo sve prirodnije, iskrenije... iako daleko teže. Velika je razlika između današnjeg pomorca i pomorca u onom vremenu, iako je more ostalo nepromijenjeno.

– Poruka za buduće pomorce, vaše učenike?

Ploviti se mora, ali i živjeti se mora.

intervju vodila, Nina Dejanović,
maturantkinja u šk.2017/18. god.

GLAVA 23

Najbolji među našim maturantima

Ovu glavu Godišnjaka namjenili smo za najbolje među našim maturantima. Sa ponosom ističemo da je ova generacija iznjedrila ukupno deset Lučonoša.

Nikola Lompar, učenik odjeljenja IVa dobitnik je Luče I.

Slijedi spisak dobitnika Luče II:

Mojović Teodora
IVa

Samardžić
Vladimir – IVa

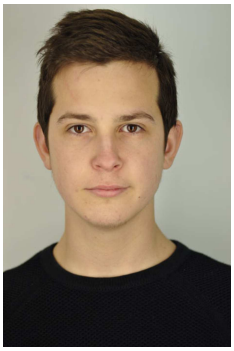

Ćetković Nikola
IVb

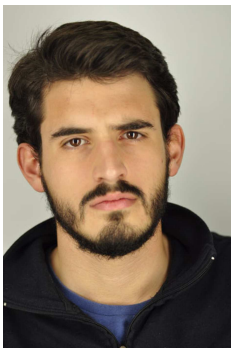

Spasojević Stefan
IVb

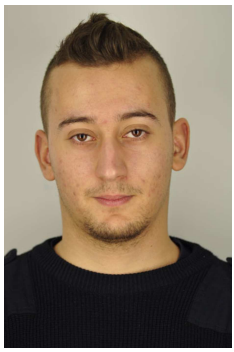

Petrović Nikola
IVb

Đuranović Stefan
4a

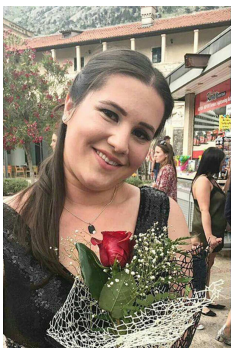

Mijović Lidija IV1

Ognjenović Sara
IV1

Đurašević Srđana
IV1

Budući da je jedini u generaciji dobitnik Luče I, Nikola Lompar zaslužuje posebnu pažnju, pa smo ga zamolili da za školski Godišnjak pristane na intervju.

Šta smo pitali Nikolu i kako nam je odgovorio, čitajte u nastavku...

23.1 Intervju sa Nikolom Lomparom

– Zašto si upisao Srednju pomorsku školu, smjer nautički tehničar?

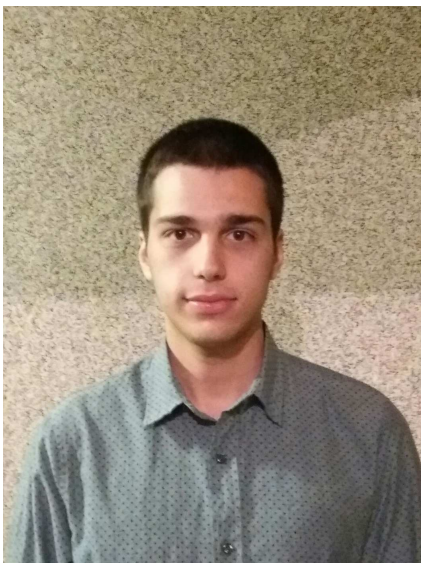

Slika 132: Nikola Lompar

Srednju Pomorsku školu sam upisao najprije zato što nakon stručne škole imam diplomu koja mi omogućava da nađem posao u što kraćem roku. Postojalo je i u osnovnoj školi interesovanje za pomorstvo, navigaciju. Motivaciju je predstavljala, u određenoj mjeri, i porodična tradicija, ugledao sam se na strica i želio sam da idem njegovim stopama. Ljubav prema moru i svemu što ono nosi sa sobom je, najzad, bila ključni faktor. Osim što se nadam da ću voljeti posao koji sam odabrao, bitno mi je i to što se u ovoj struci može zaraditi na pošten način, mjesečna plata je znatno veća od prosječne zarade u Crnoj Gori.

– Da li si i koliko zadovoljan svojim izborom srednje škole?

Ovo je prilika da istaknem izuzetan rad pojedinih profesora, sa posebnim akcentom na one iz struke. Nikoga neću imenovati, a oni koji ovo čitaju (najprije učenici) znaju o kome se radi. Zahvalan sam na znanju koje su mi prenijeli. Mnogo mi je značilo ono što su me naučili izvan okvira knjiga. Drago mi je da sam kroz priču mnogih kapetana mogao da upoznam atmosferu i prirodu posla na brodu i prije nego li započnem karijeru. Sa druge strane, razočaran

sam u skripte, a ponajviše u školski program za koji smatram da je zastario, prenatrpan sa mnogo nebitnih ciljeva koje smo mi učenici morali da postignemo. Izbacio bih određene predmete, krajnje nepotrebne, stare metode izrade zadataka bez praktičnog prikaza posla sa kojim ćemo se susresti na brodu. Moram naglasiti da simulatori dok sam ja bio u školi nijesu iskorišteni u potpunosti.

– Koji predmeti su ti bili najinteresantniji tokom ove četiri godine? Zašto baš ti predmeti?

Mnogima će biti čudno ali najzanimljiviji predmet mi je bila matematika. Još u osnovnoj školi se javila ljubav prema ovom predmetu. Zadaci iz struke mi nijesu bili zanimljivi jer sam smatrao da je savremeni nacin vođenja navigacije daleko na višem nivou od izrade zadataka na papiru. U skladu sa mojim interesovanjem, planiram da u budućnosti, osim primarnog posla na brodu, upisem fakultet koji je srodan sa prirodnim naukama.

– Šta za tebe predstavlja diploma *Luča I*?

Luča I nije bio moj cilj tokom školovanja. Materija koju smo učili nije bila teška za mene.Većinu sam naučio na času, u toku predavanja profesora. Zadaci mi nijesu predstavljali problem, baš zato što sam bio potkrepljen znanjem iz matematike. Smatrao sam da trebam da pokažem svoj maksimum, ako već mogu to da postignem. Takav način razmišljanja urodio je plodom i kao rezultat sam dobio maločas pomenuto priznanje. Nikada nisam volio da se ističem, a ne bih želio ni da me drugi pamte samo po dobrom učenju ili po *Luči* koju sam dobio. To nije bila osnova moga djelanja u školi. Najbitnije mi je da sam stekao znanje koje ću moći da upotrijebim na praktičan način.

– Šta savjetuješ onima koji bi željeli da postižu dobre rezultate?

Da bi se postigli dobri rezultati neophodno je da se razumije ono što se uči. Većina učenika uči samo da bi dobili ocjenu, a zanimljivo je da oni koji žele da dobio prelaznu ocjenu 2 u većini slučajeva *nabubaju* materiju i sjutradan je zaborave. Takvim radom se ništa ne postiže. Ući u suštinu problema, bilo teorije ili zadataka, jedini je način da se napreduje. Takvo znanje pravi profesori će znati da vrednuju najvećom ocjenom.

– Šta radiš poslije škole, kako provodiš slobodno vrijeme? Imaš li hobi? Ako imaš, koji je, otkud baš taj?

Najviše volim da se bavim ribolovom. To je prevazišlo sfere zanimanja, postalo je dio mene. Mali je broj mladih ljudi koji su zainteresovani za ovaj hobi. Svaki minut slobodnog vremena sam provodio na ribanju. Bilo da ulovim ribu ili ne ulovim, moj dan bi bio ispunjen. Mir, tišina koju nalazim u samoći, na moru nesto dragocjeno. Izvor čiste sreće i spokoja koji nalazim u morskim dubinama može da osjeti jedino onaj koji voli more svim svojim srcem. Osim ribolova, volim da čitam knjige, gledam filmove, slušam muziku. Sto se tiče knjiga ne volim savremenu književnost, takozvane *bestselere* današnjice koji govore o prostim životnim temama. Vise cijenim klasike koji su obilježili književnost. Izbor muzike u mnogome opisuje osobu. Malo je reći da sam ogorcen na ono što sluša današnja omladina. Nisam ja pametniji niti inteligentniji od drugih ali smatram da danasnja muzika ništa ne vrijedi. Osnovna tema je novac, bogastvo, neka neostvarena ljubav i preljuba. Riječi nemaju smisla, vulgarnost je na najvišem nivou. Turbo folk, kao i tzv. narodna muzika, koju sluša većina je samo prikaz razmišljanja ljudi koji su zaslijepljeni ovom muzikom. Svaka nova pjesma je od danas do sjutra. Popularni *evergreen* hitovi 80-ih 90-ih, počevši od rocka ili pop rocka najprije onog stvaranog u Ex-Yu pa sve do stranih pjesama je prava mjera za umjestnost nedovoljno cijenjenu. Ista situacija je i sa filmovima, razni efekti su upropastili ovu vrstu umjetnosti, 90-te se ogledaju najprestižnijem vrhuncem filmske produkcije, pocevši od kompleksnosti životnih problema o kojima govore pa do svega ostalog.

– Koji su tvoji planovi za budućnost, planiraš li da upišeš fakultet? Ako planiraš, koji?

Planiram prvo odlazak na brod pa potom i fakultet. Kad je riječ o fakultetu, mislim da ću upisati neki koji je srodan sa prirodnim naukama, ali još nijesam odlučio.

GLAVA 24

Matursko veče

U ovoj školskoj godini, matursko veče za učenike *Srednje pomorske škole*, kotorske *Gimnazije* i Muzičke škole je održano 27. V 2017. god. u hotelu *Splendid* u Bečićima.

Manifestacija je započela okupljanjem maturanata na kotorskoj rivi. Nakon toga održan je tradicionalni defile ulicama Starog grada uz pratnju gradske muzike.

Svečanost je nastavljena u atraktivnom ambijentu hotela *Splendid* u kojem su maturanti, njihovi roditelji i profesori imali prilike da uživaju u programu koji su, uz pomoć svojih profesora, pripremili učenici.

Uslijedio je tradicionalni valcer koji su maturanti odigrali sa svojim roditeljima. Zabava je nastavljena uz muziku, ples i prijatno druženje.

Slika 133: Matursko veče